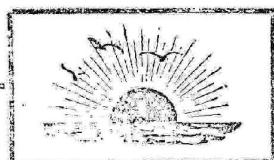

माध्यातिका वस्त्रह द्वानवद्विः कार्या ।

श्री जैन धर्म प्रकाश

धूस्ताङ्क छट मुँ

चंड ५

ना. २५ रेखुआरी

★

इति

वीर सं. २४८८

वि. सं. २०१६

ध. सं. १६६३

★

जहा दूस्त सुप्तेसु भमरो आविष्ट रसं ।
न य पुष्टं किलामेइ सो य पीणेह अप्ययं ॥ ८ ॥

जेम भमरो वृक्षनां विविध इक्षेभास्थी रस चूसे हे अने पोतानी ज्ञतने नलावे
हे छनां इक्षेनं विनाश करने नथी अर्थात् इक्षेने ओछामां ओछी पीडा थाय तेम
वर्ते हे तेम ओयार्थी नतुये यसु पोतानी व्यावहारिक तमाम प्रवृत्तिये। करतां
पोतानां नहायडेभास्थी-पोतानां थाहडे। रूप विविध आदांभास्थी ओवी रीते लाल
उक्कावो। घटे अने पोतानी ज्ञतने ओवी रीते नलावनी घटे जेथी ए पोतानां
सहायक रूप आदानोनो विनाश न थह नय-तेमनी आठविका ज न छिनवड
नय-तेच्चा जमूगां चूमार्ह जड विनाश न पायेए ए रीते ध्यान राखीने तेमने
ओछामां ओछी पीडा क्वेचा वा तडडीइ थाय एम वर्तुं घटे।

—महावीर वाणी

: प्रगटकर्ता :

श्री जैन धर्म प्रसार सभा :: भावनगर

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ : : વર્ષ ૭૮ મું : : ધાર્યિક લવાજમ ઉ-૨૫
પોસ્ટાઇલ સહિત

અનુક્રમાણિકા

૧	અંધ ડોષ	(ભાલચંદ હિરચંદ-માદેગામ)	૪૧
૨	શ્રી જૈન શૈલેતામ્બર ડોન્ડસનસ બાબીસમું અધિવેશન	(અહેવાલ) ૪૨
૩	શ્રી વર્ધમાન મહાનિર : લેખાંક-૪૭	(દવ. મૌઝિનાથ) ૪૭
૪	માર્ગાનુદ્ધારીના પાંત્રીન શુણ્ણા સંબંધી માહિત્ય	(ગ્રે. દીરાકાલ ૨. કાપડિયા)	૪૮
૫	નાન માર્ગાદર્શન	(અટુક જ. શાહ) ૫૧
૬	આતુભાવ	(ડૉ. વલભભાઈ નેણુંભાઈ) ડા. પે. ૩ જું

અત્યંગયમિ આઇચ્છે, પુસ્તા ય અણુગાએ ।

આહારમાઝીં સબ્બં, મળસા વિ ન પથએ ॥ ૧ ॥

સૂર્ય આધભી ગયા પણી અને સૂર્ય ઉગ્રેણે ન હોથ તે પડેવાં
આહાર પાણી વગેરેને લગતી બધી પ્રવૃત્તિને એટાં ભાવા-ઘીવાની તરફાન
પ્રવૃત્તિને મનથી પણ ન છંછલી જોઈએ.

સન્તિમે સુહૂમા પાણા, તસા અદુબ થાવરા ।

જાંડ રાઓ અપાસંતો, કહ્મેસળિં ચરે ? ॥ ૨ ॥

આ ત્રસ ગ્રાણ્ણું અથવા આ સ્થાવર માણ્ણૂં એવાં સ્ક્રિમ છે કે નેમને
રાનીએ નોર્ધ શકાતાં નથી. આવી સ્થિતિમાં રાનીએ નિર્દોષ લિક્ષા ભાટે
કેમ કરીને કદી શકાય ? તો પણી રાને લોજન પણ કેમ કરીને લઈ શકાય ?

સામાચિકભાં
વાંચવા ભાટે

ઉપાધ્યાય શ્રી મણોનિકશુ મહારાજનો સર્વત્રેષ્ઠ ગ્રંથ
જ્ઞાનસાર-ગુજરાતી અતુનાદ સાથ અવશ્ય વાંચા
મુલ્ય રૂપિયા ૨-૦-૦ લાંબે :— શ્રી જૈન વ. પ્ર. સ.-સાધનગદ

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

પુસ્તક જી સું
અંધ

કોગાળુ

વીર સં. ૨૪૮૯
વિડેમ સં. ૨૦૨૬

અંધ કોગાળુ ?

(ઉપલાટિ વિષા)

- જે કોઈ લેખ ન શકે ધરામાં, હવોત અંધાર વિકોષવામાં;
આંગે પોણોથી થઈ અદ્ભુતે રેખાં, તે જાણુંયો અંધ અરો ધરામાં. ૧
- જે સત્ત્ય વા છેક અસત્ત્ય શું છે, વિવેક આંગે નહીં પારએ છે;
છે જરૂર એનો તત્ત્વ ધારવામાં, તે જાણુંયો અંધ અરો ધરામાં. ૨
- વિવેક નાડો વિમનનક જેનો, ન પારએ ભેદ અમૃત્ય તેનો;
અપૂર્ણ કે છે સહુ જાણવામાં, તે જાણુંયો અંધ અરો ધરામાં. ૩
- શું શુદ્ધ કે પૂર્ણ અશુદ્ધ શું છે, એ ભેદ વા છેદ ન જાણુંનો છે;
તેનો ધરો છે ભાવ વ્યર્� ભૂમાં, તે જાણુંયો અંધ અરો ધરામાં. ૪
- સુરૂણાન હીણો તિમિસંધ કે છે, અજ્ઞાન ગર્તા મહી આથડે છે;
ચુમથી કે હોય ન જ્ઞાન રેખાં, તે જાણુંયો અંધ અરો ધરામાં. ૫
- શું પુષ્યનું કાર્ય અપુષ્ય શું છે, એ સેદે જાણું નહીં પાપ શું છે;
શક્તિ ન એની શુભ ભાવવામાં, તે જાણુંયો અંધ અરો ધરામાં. ૬
- જે હેઠ ને ઝળ ન પારો છે, કે દ્રવ્ય ને ભાવ ન જાણુંનો છે;
અંધાતુ વૃત્તિ રહી કેછનામાં, તે જાણુંયો અંધ અરો ધરામાં. ૭
- અસ્થિરને ધર્મ ન એળાપે કે, પાપૌધમાં તે રમતા ન લાંબ;
આચાર છે સર્વો અશુદ્ધ કેના, તે જાણુંયો અંધ અરો ધરામાં. ૮
- જે હેલ વા ઈશ્વરને ન માને, ચુરુતલણ ભાવ ન કેદ જાણે;
અશુદ્ધ છે આચરણોજ તેના, તે જાણુંયો અંધ અરો ધરામાં. ૯
- ઉદાહના જ્ઞાન-વિવેક નેત્રા, જાણ શકો શુદ્ધ-અશુદ્ધ સ્ફુર્તો;
શંકી રહે નેત્ર પદોધરોમાં, તે જાણુંયો અંધ અરો ધરામાં. ૧૦
- દુર્ભુદ્ધ સંસાર વધારનારી, સ્વચ્છાંદ વૃત્તિ ધરતો અનેરી,
લાંબે ન પાપો કરતો જનોમાં, તે જાણુંયો અંધ અરો ધરામાં. ૧૧
- અધાર પાપો સહુ આચરે કે, લિતિ ન એને પરસોઙીની છે;
આદેન્હ વાંછે તરફો તરાણી, એ અંધને દૂર થકી જ ગોતી. ૧૨

કવિ—સાહિત્યાંદ આલયાંદ હીરોચાંદ, માલેગામ.

શ્રી જૈન શ્વેતાંખર કોન્ફરન્સ : બાવીસુભુ' અધિકેશન

ચિ. સં: ૨૦૨૪ ના માટે શુદ્ધ એકસ તથા યીજ તા. ૬૬-૨૭ બાલસુદી ૧૬૩ શનિ-
રવિવારણ વિવેશનમાં પાદીતાથું શહેરમાં કોન્ફરન્સનુ' બાવીસુભુ' અધિકેશન મળી ગયું. એ
અધિકેશનના સુકાની લાણીતા ઉદ્ઘોષયતિ શ્રી અભયરાજજ બજર્ડોટા હતા. સ્વાગત સમિતિના
સુકાની શ્રી વાદીસાલ ચયબુજ ગાંધી હતા. અને અધિકેશનનો ઉદ્ઘાટન વિધિ સોંક આખુંદળ
કલ્યાણુની ચેઠીને વહીવડ કરતાર પ્રતિનિધિ સોંક કેશવાલાં લદુંલાધ જવેરીના શુલ્ક હસ્તે
થયો હતો. તેમના પ્રવચનોને શાશુક લાગ અર્હી રહ્યું કરવામાં આવેલ છે.

સ્વાગત-પ્રમુખ શેડશ્રી વાદીસાલ ચયબુજ ગાંધીનુ' પ્રવચન

વીર પ્રભુના ચારસદર

સ્વદર્મી બંધુઓ અને ઘણેનો !

સંવત ૧૯૮૮ મં. ઇસેવિ (માર્ચાડ) આતે
કોન્ફરન્સની રથાપના ચયા પઢી તેનુ' છું' અધિ
કેશન સં. ૧૬૬૪ મં. કાતનાર આતે અમદાવાદના
શુપ્રસિદ્ધ હાનીર શેડશ્રી મનસુભાઈ લયાસાઇના
પ્રમુખપણે ભલ્યુ' હતું, એ સૌરાષ્ટ્ર ભાતે કોન્ફરન્સનુ'
પદેણુ' અધિકેશન હતું. તારખણી પંદ્રમુ' અધિ
કેશન સં. ૧૬૬૭ માં નીગાળા આતે વ્યવહારવિવિધાણ
શેડશ્રી છેદાસાલ વિદેશના પ્રમુખપણે
ભલ્યુ' હતું. તારખણ પરાખર એક દશક વિદેશે
કોન્ફરન્સનુ' અધિકેશન શ્રી ગિરનાર પર્વતની
પદ્ધતિ ભાગાંની શુપ્રસિદ્ધ શિક્ષિયાની શેડશ્રી કાતિ-
લાલ કષ્ટકરાવના પ્રમુખપણે ભલ્યુ' હતું. એટાંને
સૌરાષ્ટ્ર ભાતે કોન્ફરન્સનુ' આ ચોટુ' અધિકેશન છે
અને તે ભાવાની લક્ષ પ્રામૃતાના અદલ અમો અલ્યંત
આનંદ અને ગૌરવની કાંગળી અનુભૂતિમે છીએ.

આપણા સમાજની સામે આતે અનેકવિધ પ્રક્રો
પડેલા છે. આપણું પૂજ્ય અમણુંસથા વધારે
ઉલ્લબ્ધ અને તે માટે તેનુ' અંધારથી વ્યવરિથત
થવાની જરૂર છે. સાધીઓના શિક્ષણ આએ પણ
આસ પ્રથમ કરવાની આવસ્યકતા છે. અને તિથિ-
ચયનિની પ્રક્રિયા એક ને આપણા અમણુસમુદ્દાયની
એકનામા ચેષ્ટા અંતરામ ભોંસો કરી રહ્યો છે, તેનો
ઉદ્દેશ આખુંનાની પણ જરૂર છે. હું માત્રા' છું' કે

મધ્યરથ દિશિયાળા જૈન સમાજના થોડા આગેવાનો
કન્દર કરે તો તેનો ઉકેલ આખુંનો અસરાનીત નથી.
આપણી અમણુસરના ઉલ્લબ્ધ હોયો, તો જ આપણો
દર્શ વિશેષ પ્રચાર પાન્દોણે અને માનવજીનિની મૈના
વધારે સાથી રીતે કી શક્યો.

અમણુસરનાં સારા વિદ્યાનો, આરા વક્તાઓ
તથા સારા વેખાની પણ એટલી જ આવસ્થના
છે કે કેશવાનને વલસાં રાખી સમાજને જાયં
માનવજીનાં આપણી શેડ. અસરાત, આતે આપણી
અમણુસરનાં આવા ડેઢાડ સાધુઓ કે, પણ
તેમની સંખ્યા અસ્ય હોંચ વધારવાની ખાસ જરૂર છે.

આરા-આવિદ્ધ કેવ અંગે સહુથી મેઠો પ્રક
મધ્યમર્વના લાટાંઝિને ભિલા રાખ્યાની છે. તે અને
દ્વારાંથ કુંગારી આ. શ્રીમહ વિલ્યાવલસમુર્ખીશરી
મહારાજને આપણને યોગ્ય માગર્દર્શન આપ્યું હતું
અને આતે પ. પુ. વિન્યાધમસ્તુરીશરી મધ્યમર્વન
પણ એ માટે પથા-નુદિત પ્રયાસ રીતી રંગત છે. તે
માટે હું તેચેશાને વાદ્યાર ધન્યવાદ આપ્યું હું,
પંતું આ પ્રયત્નો તો પાંદોરાના પંડેલી પુરી નેચા
છે. તેને વધારે વેગવાન અને વધારે સંદ્ય ગાનાર
વાની જરૂર છે. આસ કરીની મધ્યમર્વના લાઈ.
આને નાના નાના હુનર-દિયોગોભી સાધાયમુલ થઈ
શકે તે માટે ડો-આરેટિવ મેન્ડની થાંથી અગત્યા નથી.

શિક્ષણની પ્રત્યાને કોન્ફરન્સે વેદોચી વેગ અન્યોનો
છે અને તેના ધણાં મુંદુ પરિણામો આવેલાં છે.
આ પ્રવતિ હજ ચે વધારે વેગવાન અને અને જૈન
સમાજનો એક પણ બાળક અમણું અશિલ્લ અશિલ્લ
ન રહે તથા ઉચ્ચ ડેણવણી સેવા માગતો હોય તો
અદ્દી ન પડે એવી અત્યારથા થવાની જરૂર છે.

अंक ५]

श्री कैत श्वेतांगर डॉन्डरन्स : भारीसमुं अधिवेशन

(४३)

साहित्यनुं नवनिर्माणु, धार्मिक शिक्षण आदे एक सरण्यो अव्यासक्षम अने ते भारीना भास वाचनमाणांचा, बालांनी संस्कारी अने धर्मप्रिय वाचनामा भारीना विविध प्रवृत्तिंचे आहि अजे पषु आपणे भास पगवां लरवानी घटर छे ते अंगे आप अथा गोंदीर विचार घरेशा, ओवी आशा राखुं लुः.

प्रभुभक्ती

अभ्यराज्ञु भक्तहेठातुं प्रवचन

भारत उपर निश्चासवाती येणे आहण्याचे करी आपणा शांत अने मुझी भावनवल्लवनांचा अशांति पेश करी दीक्षा छे. यीनतुं आ हूर आहुक्षम डॉक्टरांचे ग्रेडे हाथ कृत्यानुं ऊ नडी परंतु भारतीनी स्वतंत्रता पर कृत्यामांचा आवेदो भोयामां मेंदो प्रदार छे जीन शाहीहोमां गीनी साम्राज्यवानो भारतीनी दोक्षाली पर करवाचां आवेदु दुखेशे छे. आयुष्यहीना लवं कृत्याता त्रासेली भावनवल्लीने अडिंसा अने शांतिनो संदेशा आपनार भारत आहुक्षमकरोनी नीव उनिनो शिक्षार थेंदू रहुं छे. 'सुरी वर्णे योपारी' लेणा परिवितिभां भूक्षेत्रे विश्वेन लारते विश्वदूदमांची वाचनवा अथल कर्त्त्यां परंतु आहे कर्त्त्या विद्व षषु तेने युक्त तरक्त वसुवामांचा आनी रहुं छे.

कैनेतुं कृत्याणकारी तरवान, त्यांनी सांतु अभाव, समृद्ध जाहिल्य, उदृढ कणी अने साधनेनी विपुलता अंती विशिक्ता छे, जे ते इच्छे तो तेना वैड आहु ऊ मेहुं कार्य करी रात तेम छे. आपणा पूर्व्य मुनिवरो त्याचा साधीचेबां लेवा प्रकारनो त्याच अने सहनशीक्तता लेवा गेणे छे ते अन्य क्षमाव इतता विशेष उच्च अकारना छे. परंतु तेमना त्याच अने तपश्चर्यानी प्रबाव नवी तो अन्य समाज पर पडतो तेमज समाजना कुवेद पषु तेमनाथी प्रबावित थता नवी. भारी तेमना प्रत्येआदर भावना छे तो पषु हुं तेमोने प्रार्थना करीश के तेमो अत्याचना समयते अनुकरीने सम-

जने अंबुं भार्यदर्शन करावे ते लेनाथी, कैन तत्वाने प्रयार हुनियामां थाय. आ समय घेण्या ऊ अवृद्धु छे. आयुष्यामने लक्षने आणी हुनिया नाणे कंसारामां डिनारे होय जेवी विश्वित छे. आणोमे संसार अव्याची विश्वेदो छे. आया समये कृत्य शांति भग्ना शके तेम होय तो ते कैवल्य कैनेतुं भडान तत्व अडिंसा अने अनेकान्तरी ऊ. अत्यारे तेनी अशांत संसारे अमर थाई छे. कारण के, ने अदिंसा अने प्रेमलालता वयशे नदी तो संसारो नाश थम लय एवी पदिश्वित उभा थर्ड गर्ड छे. डॉक्टरा आहे आपणी हुनियाना शुक्ल हेतु आहे आ कर्त्त्यां आपणा संत पुढीं उपाळी के तो, तेव्हानी साधना संख्या थेणे. अने भगवान भावावाना तेव्हा संत्या चारसदार साभित थेणे. अने भगवान कर्त्त्यां इतरा आहे तेव्हा प्रेताना भत्तेहेते डिनीने अडक थाय, अने एवो कार्यक्षम हाथ धरे ते लेनाथी भगवान भगवानीना तत्वाने प्रयार थाय; अने कैत समाजानुं पषु कृत्याणु संधाया.

छेद्वा डॉक्टरांचे वर्णनी डॉन्डरन्सना कार्यांमा येणी विशिक्तता आवी के लेने हूर कृत्वा आहे आपणा भूतपूर्व अध्यक्ष शी नैन्दिसिंहांचे घेणा प्रयत्न कर्त्त्या होता. भने पषु सखापति थता समये एं संकाय होता, पषु नव्यारे भने वीक्षा तया साथीचेबी आशासन आपासुं के अमे अंदर अंदरना भत्तेहेते भवीने डॉन्डरन्सने कार्यक्षम भनवावामां पूर्ण सहकार आपासुं; त्यारे ऊ में आ सादस कर्त्त्यां छे. 'हे आपणे कृत्वा योग्य धरेने प्रेतानी सामे राखाचे.

१. अध्यम वर्गना लेडीने सहायता.
२. डॉक्टरांची प्रयार.
३. साहित्यनुं निर्माणु अने संस्कृतिने प्रयार.
४. एका अने संग्रह.

अध्यम वर्गना लेडीनी विश्वित दिन प्रतिविन इपरी थाई रवी छे. तेमना आहे करी शृत्या, कर्त्त्यां क्षेत्र विश्वाण अने मेहुं छे. पषु आपणे उद्घोग-

(४४)

कैन धर्म प्रकाश

[कृतिग्रन्थ]

भद्रिरो द्वारा तेजोंने आशुविदा अवानवाना शिक्षणु
अने कार्यं आपीम्-ऐरो चीत तेवा कार्यो उद्योगशुद्ध
द्वारा धृष्ट रखा छे. तस्मा कार्यकोने वधारीचे अने
नव्यां अनी रोड़े-यां आवा उद्योगशुद्धातुं निर्माणु करीजो.

शैक्षणिक प्रयारम्भां, धार्मिक अने व्यवहारिक
बन्ने प्रकारतुं शिक्षणु समाजमां वधे आवाजा भाटे
आवी प्रवृत्तिने प्रैत्साहन आपतुं जडी छे. धार्मिक
शिक्षणु तरक्त अभिव्यवधे अवासा भाटे शुद्धिगम्य
अने आकर्षक साहित्यतुं निर्माणु करीजे. कैन
तवेनो प्रयार तरी शक्ति-योगा विद्वान निश्चननीती
नेम कार्यं करी शक्ति-तेवजोनी नीमालुं क तथा तेमना
प्रत्ये आदरभावानानी व्यवस्था करीजो अने निश्चार्थी-
ज्ञाने निष्पत्ति आपीमे.

साहित्यन निर्माण भाटे आपणे करवातुं तो
धर्मं ज छे, परंतु तेना भाटे योग्य विद्वानेनो सह-
कार तथा धनती व्यवस्था करी पडेहो त्यारे ज आ
कार्यं धृष्ट शक्ति, परंतु संस्कृतिक प्रयारम्भां एक
यीना तो सरलताची धृष्ट शक्ति छे; हालना समयमां
धर्मात् ज विदेशीज्ञो, देवानां याना भाटे आवे छे,
तेजो ज्ञेवावायक स्थानो ज्ञेवा लय त्यारे आपणी
विशिष्ट कठावृत्तिज्ञो ज्ञेवा भाटे तेजोंने आर्गंदर्शन
आपीमे. तेजोंने स्थानोनी सम्बुद्धी अने क्वानी
विशेषता अतावानी सम्बुद्धी आपणे आपीमे.
एवासा भाटे हुरीट गाहडमां राखुकपुर, आलु,
बाढुलवी, समेतयाप्त, पालीताळां, पानापुरी वरेहे
स्थानेनी आडी इगरेभा आवे एवो प्रयत्न करीजो
अने निहेशी चानिडा सांचे संपर्क साधीजे.

आपणी साने करवा योग्य ने कार्यो छे तेमां
एकता अने संगठनतुं कार्यं अहुज महत्वतुं छे.
आपणे दरेक संप्रदायना ज्ञेवा एकत्र धृष्ट होणी-
मणीने कार्यं करीजो ए ज समयनी साची ओणाय
छे. आपणा संप्रदायोनां डोळ भहत्वाना सैद्धांतिक
भत्तेह नथी, जे भत्तेहनी वातो छे ते सामान्य
न गच्छावा योग्य छे. दरेक संप्रदायो परं परायी
अपनावायेव पोताना विचारो प्रभाषणे धार्मिक विधि-

विधान आव्यरे अने बीजनओना प्रत्ये आदरभाव
राखे, पण जैन संप्रदायोने स्पर्शता भक्तोने वधा
एक ज छव नीचे ऐसी उडेके. आवी हाठिया दरेक
संप्रदायमां हणवा भणवातुं वधे ते नदीरी छे.
आपणी डान्दरन्सनी ए ज दृष्टि रहे छे. आ
भाषतमां आपणे वधारे जग्यत अनीजे कारणुके
डान्दरन्सतुं कार्यं कैन एकता भाटे पुरुष छे.

डान्दरन्से परमार डरेला हरावो

हराव पहेदो : अद्वान्नजि

(अ) आ अधिवेशन गत वर्षांमां अर्गंदेश
थेवेल प. पून्य आ. श्रीमह वि. सिंहसूरीश्वरजु
म., प. पून्य आ. श्रीमह वि. लम्बिसूरीश्वरजु म.,
प. पून्य आ. श्रीमह वि. दर्शनसूरीश्वरजु म., प.
पून्य आ. श्रीमह वि. हायसूरीश्वरजु म., प. पून्य
आ. श्रीमह वि. उमंगसूरीश्वरजु म., प. पून्य
आ. श्रीमह वि. हानसागरसूरीश्वरजु म., प. पून्य
आ. श्रीमह वि. क्वान्दमागरसूरीश्वरजु म., प.
पून्य आ. श्रीमह वि. वतीनसूरीश्वरजु म.. तथा
परम पून्य आवाल अक्षयारिणी प्रवतिती श्री
वद्विद्वत्तीजु म. आहिने भावलरी अद्वान्नजि समर्पे
छे अने तेनाथी कैन संघने मोरी आप परी छे
येम भाने छे.

(आ) कैन समाजनी विविध प्रकारे सेवा करेने
सहगति पामेवा श्री चतुर्भुज मोहनलाल जांगी,
श्री भगवनलाल भक्तयंदृ शाळ, श्री मोहनलाल दीपचंद
मोइकी, श्री नागकुमार भक्ती, श्री प्रेमलम्बु
सुयंदृ भद्रामी, श्री चंदुलाल सारालाल मोही,
श्री मणीलाल मोहनलाल ज्येशी, श्री गणेशमहादेव
नाही, श्री नथमलजु रामपूरिया, श्री लडेरचंद
मोतीयंदृ, श्री त्रिभवलाल दामल डपूवाणा, श्री
प्रेमचंद वज्रजाल, श्री भगवनलाल प्रेमचंद, नगरशेठ
वनमाणी ऐवद्वास, अंगलचंदृ जापूक आहिक आहि
महातुलावोने आ अधिवेशन हात्तिक अद्वान्नजि समर्पे
छे अने तेमना दुरुंधीज्ञो प्रत्ये वांडी हिक्सेझनी
लागणी प्रगट करे छे.

અંક ૫]

શ્રી કૈન શૈયેનાંબર ડોન્ડરન્સ : આવીસમું અધિવેશન

(૪૫)

દરાવ વીળે : રાજ્ય સંરક્ષણ

આપણા ભારતદેશપર જીને કે અમારુંથી આહુમણું કર્યું છે, તેને આ અધિવેશન સખન નીતે વળેલી કાઢે છે; અને તેનાથી જાની થેવી વિકટ પરિદ્ધિવિતમાં હિન્દુભક્તિથી પ્રેરાધને કૈન ચંદ્ર, સાબાઓ, મંણો અને વધીનોએ કે દ્વારા આપે છે તેની સર્વ નેતૃત્વ કે છે. વિશેરમાં આ અધિવેશન અમારને અનુભૂતિ કરે છે કે ન્યાય સુધી વિકટ પરિદ્ધિવિતનું નિવાશ ન થાય ત્યા સુધી, આપણું દેખેની પરંપરા સુધીએ, સંરક્ષણના પ્રયાસોના તન, મત અને ધનથી સર્વ પ્રકાર હાઈક સહદાર આપેયે.

દરાવ વીળે : મધ્યમર્ગના ઉત્ક્રષ્ટ

મધ્યમર્ગના આરક્ષ-આવિકાયોના ઉત્ક્રષ્ટ માટે શક્તિના અધિવેશનથી મારીને આજ સુધી ડોન્ડરન્સ તરફથી કે મધ્યમો કરવામાં આવ્યા છે તેની આ અધિવેશન દાઈંક અનુગોદના કરે છે અને હેઠે પછી એ પ્રયાસોને વધારે વેગવાત અને સક્રિય ભનાવવા માટે નીચે સુજગણી ભાવાન્યો કરે છે :—

(૧) દાર્શનિક પરિસ્થિતિ જેની વાયદાને ધ્યોન લાભદાયક નીવડે તેમ નથી; માટે તેનાથી કૈન ભાઈઓએ નિવત થયું અને જીન ધર્મની ચારી શક્ત તેના ધર્માયો અધિક કરવા.

(૨) ભેનાવાતી, ગાના હુનર-દ્વારો અને ટેકનિક વાર્કન પ્રત્યેનું વદણ વધારસું.

(૩) સહદારી વેરરણે ધ્યોન ચલાવતા શીખયું.

(૪) નાના હુનર દ્વારોને ઉત્સર્જન આપે તેની સહદારી વેરરણે ચલાવતી ભેન્ડો ઉન્ના કરવી.

(૫) નિવારીઓના તથા સ્વીચ્છાને ધરણથી તેમજ અની ડ્વોરોના તાવીમ મળે તે માટે ડ્વોર મંહિશે જિલા કરવા અને ન્યાય તેની શક્તતાએ ન હોય તાં અસ વર્ગી ચલાવવા.

(૬) હાઉસિંગ સોસાઈટીઓના તથા સરતા લાડાની ચારીઓની ધ્યાનની અને તેમો લાભ મધ્યમર્ગના કુદુંઝોને આપવો.

(૭) વિનિયોગ શૈક્ષણાર અમારવાનાં ખાતું (Employment Exchange) ઉન્ન કરવું.

(૮) સાધીભેદ ભાઈઓના અને તેઠથી ભાગિત કરવી.

દરાવ ચ્યાથી : ડો-એપ્રેસેરીવ એન્ક્ર
જીન દરાવને અમલી બન નવા માટે આ અધિવેશન એવો અભિપ્રાય ધરાવે છે કે ડો-એપ્રેસેરીવ એન્ક્રના શરૂઆત સુજરાત રાજ્યથી કરવી અને તેને બધાની સર્વ ગેડડાણો ડોન્ડરન્સની કાર્યવાદક સમિતિએ તુરનતાં જ કરવી. તે અંગે પાંચ ગૃહદશ્યાની સમિતિ નામનાં આવે છે.

નથું મહિનાની અંદર આ સમિતિએ કાર્યક્રમ (અંદેવાદ) તૈયાર કરવાનો રહેશે.

દરાવ પાંચમો

પ્રતિક સમિતિએ અને કાર્યવિસ્તાર

પ્રાતિક સમિતિએની પ્રાંતનાર અવસ્થિત રચના પર હવે પણ રિશેપ લક્ષ્ય આપવું અને તેના દ્વારા ડોન્ડરન્સનો સંદેશો ગામણાઓ સુધી પહોંચાતી તાં વજતા કૈન લાભયોને સહાયસૂત થવા યથાક્રિત પ્રયાસો કરવા.

દરાવ છુટો : સુદૂર ભાડા

આ અધિવેશન આઅહુપૂર્વક અનુભૂત કરે છે કે સુદૂર ભાડેણન ચેનના આતુ કરવી અને તેમાં કાં, દિવાળી વગેરે પ્રસંગેએ તથા અન્ય રીતે જૈનભાઈઓએ તરફથી સારી રીતે એકા મળે તેના ઉપાયો યોજાવા.

દરાવ સાતમો : લગ્નાર્ડિમાં સાદાઈ

આ અધિવેશન જૈનભાગને ભવાગણું કરે છે કે આધુનિક સર્વ પરિસ્થિતિ લક્ષ્યમાં રાખીને કંપાદ્ય વ્યવહારિક પ્રસંગે બને તેઠથા સાદાઈ અને શોણ અચ્ચ જિજવવા.

દરાવ આંદોલન : રાજ્યસ્થાન પણ્ડીક દ્રષ્ટ એકટ

રાજ્યસ્થાન સરકારે “રાજ્યસ્થાન પણ્ડીક દ્રષ્ટ એકટ સને ૧૯૪૮”ના પદ્ધતા કરી દ્રષ્ટેના વહીવરની સુધારણા અને નિયમનના નમે વાર્પિક દ્વારા

(४६)

श्री जैन धर्म प्रकाश

[प्रथम]

उपरांतनी आवक्तवाना आपशु देशकरो अने भीजन धार्मिक अने सभावती दूसरोंनो वडीवट सधे नीमेदा दृश्यीज्ञाना हाथमाथी लहर बेवानो अने ते वडीवट नीमेव कमीरी (नेमां कैतेजेनो पञ्च समावेश थाय छ.) द्वारा इन्वानो ने प्रथम झर्णे छ. अने अबा दृश्योना तया दृश्यीज्ञानी निमाङ्गुङ्ग इन्वानी सत्ता पञ्च संवेदना हाथमाथी लहर बेवानो प्रथम झर्णे छ. तेमज धार्मिक अने सभावती इन्वाने ते उद्देश्य माटेनां होय तेनाथी भीजन उद्देश्यमां धर्मवतानी अमुक संगेजोनां इन्वाना पाठी राक्षस तेवा प्रथम झर्णे छ. अने दृश्यीज्ञाना तथा वडीवटदरेन इर्हनां ने वधाए पडती दृश्यानगीरो भानेना ने विद्याने कर्ण्य छे तेनी समे अहु थिता अने लघनी दृष्टिए आ आन्द्रस अने सध्यो कैनूसमाज लुच्ये छ, अने तेमा गोप्य भुवरा इन्वाने भाटे वेगवान प्रथमनो इन्वा भाटे आ अधिवेशन अनुशेष करे छ. अने राजस्थान सरकारने तेम इन्वा भाटे नम पञ्च दृश्या पूर्वक विनांति करे छ. राजस्थानाने के भान्डज्ञानी आ संभवाना ने कर्दी प्रयासो कर्त्ता छे तेवाने धन्यवाद आपे छ.

ठराव नवमो

धार्मिक आनांदोपरनो ईन्कमटेक्स

युनायन सरकारे गया श्रेपीवनी पेशी तारीख्यी

नवो ईन्कमटेक्सनो कायदो अमध्यां लावा ते पडेवाना ज्ञाना धार्मिक अने सभावती दृश्योनी वापिक आवक्तवानी अमुक अपवाद विवाय अवत रहे तेना ५५./. २८ उपर अने तवां देशकरो भीजन धार्मिक अने सभावती दृश्योनो नो अपीज आवक उपर ईन्कमटेक्स लेवातु नक्षी कर्त्ता छ. अने वगा एक दृश्य भीजन दृश्यने गहर करे तेने पञ्च आवक गज्जी तेना उपर ईन्कमटेक्स बेवा तेवा ने प्रथम झर्णे छ तेनाथी लैनसनाननी लाग्यो अहु धवार्थ छ. तेवा उक्त धार्मिक स्वानंत्र्य उपर वाप सालाहा अन भीन अधारलुपी छे ते इन्वाने नद इन्वा भाटे युनायन सरकारने आ आन्द्रसन्स नम विनांति करे छ.

ठराव दसमो

अंधारलुपी सुधारा-वयाचा संभावी छ.

ठराव अग्नीयासमो

संधनु चल्यपद संभावी छ.

ठराव भारमो : आलाद इयान

निवत था प्रमुखश्री, उप-प्रमुखश्री तथा भान्डज्ञानी आन्द्रसन्स के सुंदर मेवा अनन्ती छे तेना आ अधिवेशन भान्डज्ञे नोप वाने तेमने हार्दिक धन्यवाद आपे छ.

४८ न रामायण

[श्री त्रिप्ति शताकापुरुष चरित्र-पर्व उभुं आपांतर]

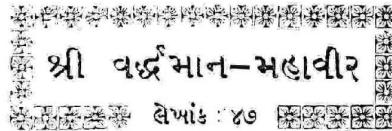
वर्णीयी आ अंथनी नक्त भगवती नहोनी.

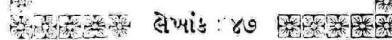
● डिविकागार्जन श्रीमह डेमयंद्रायार्द महाराजनी आ अपूर्व दृतिनो रसास्वाद मालुवातु रथे शुक्ता.

● भगवेव राम, वासुदेव लक्ष्मण, प्रतिवासुदेव रावण, ऐक्वीशमा तीर्थ-कर श्री नभिनाथ भगवतंत, यक्षवर्तीनो हनिषेष तथा ज्यना भनोमुमधकर चरित्र, उपदेशक शैवी अने रमिक इशीकतोथी परिपूर्ण आ अथ अवश्य वसावी लेगो.

भूत्य इ. चार (पैसेटेज अलग)

वगोः—श्री जैन धर्म प्रसारक सभा-भावनगर

શ્રી વર્ષમાન-મહાવીર

લખાંડ : ૪૭

નંદિકમારે તો સુનીમાં શ્રી સારી નામના
પ્રાત કરી હતી કે પ્રજાને જેતો પારોચી ધર્મી આચાર
રાખી અને રાજ્યદોહરી પદી થાક વર્ષમાં મળ
અને રાજ્યને સુધેળ સાધારણ ગયો. છતાનગરીના
નંદિ રાજ્યને દુઃખની પિનાની અને રાજ્યના ક્રીતિમાં
વધારો કર્યો.

નંદિ રાજ્યનું સુરાજ્ય:

નંદિ રાજ્ય ગાહી પર આજ્યા પઢી એહું
રાજ્યની વિવિધ પહુંચિમાં ખૂબ સુવારા કર્યો. એહું
જનતાને સંપર્ક સાધવા આરે ચીવર રાજ્ય અને
રાજ્યના કાર્યોની પ્રનાની દૈવતબૃદ્ધિ અને તેનો સંદર્ભાર
હોય તો રાજ્ય પ્રનાને ખૂબ આંદર રહે એ સુવર્મો
એહું સાધારણ કર્યો તેનો અભિવ્યક્તો એ મારો એ
પ્રનાન દુઃખની નાલ જાણનાર વેપારીઓને કાઈ વાર
એદાં કરે, કાઈ વાર પ્રોતોને એકાંક્ષા કરે, કાઈ વાર
પલ્લુર સુતાર વગેરે કાગારાન કાર્ય એદાંને મોદાવને
અને કોઈ વાર સજ્જુર વર્ણની અગ્રવાડો માટે પૂરુજાગ
કરે. આ રીતે પ્રનાનાં સુખ અગ્રવાડાનું રાજ્યનું ડિન
છે, યનું પોતે આ સર્વ વ્યાપાર અને ધર્મભાન
રસ કે છે અને બનાતો અગ્રવાડો દૂર કરવા જતે
પ્રયાસ કરે છે જોની જેતો નામનાને કારણે નંદિ
રાજ્યની ક્રીતિમાં ઘણો વધારો થઈ વધો.

અને નંદિ રાજ્ય કાઈ વાર નગર ચર્ચા કેવા
મારે રણે વેશ પરદો કરી ભાગાર નીકળો પણ, કાઈ
વર્ષત અખુદ્ધારી રીતે અમે ત્યાં રાતના પહોંચી કૃષ્ણ
નાત તપાસ કરે, પુરોહિત અને ચોકાદારને ટપાંને,
અને નગરજાનો સુરક્ષિત રહે તે મારે વારવાર નવા
નવા જરૂરી દુઃખોના કાઢે, જાહેરાતો કરે અને લોક-
માહિતી મેળવે. અનેકવાર એ પુરોહિતને પોતાની
પારો મોદાવે, શહેરના કાઈ લાયાડ, સુચચા, જુગારી
કે રખું હોય તો વિગતો મેળવે અને એવા બોડોનો

દોર ન વધે તેની ચીવર રાજ્યનાની યોજનાઓ ઉપ-
રોક્ત એવા બોડા ન અને, ટેકેડા વિનથી ર્વાનદાંખી
થાય એની ગોડવણી કરે. નંદિ રાજ્યનો એવો ઘ્યાસ
હતો કે નગર રક્ષક ગુનાને શોધી લાવે તેના કરતાં
ગુનાને અચક્ષવે, શુના અવાતા પ્રસંગો જ વ્રીમા
થના ન હે એ વધારે કાણેવ ગણ્યામ. દુનિયાની
નજરમાં થેથે ગુનાની શોધ કરતાર અને ગુનેગારનો
પતો મેળવનાર પેલિસ વથ્યે આવાડ અને કાર્ય
કૃત્યા ગણ્યથ છે, પણ નંદિ રાજ્યનો સતત એ
સાંઘિકમાં સાવ જુદો હતો. એના મતે ગુના ન થતા
હોતાર, ગુનાના મૂળને ઠાંબી હોતાર અને ગુનાને વધવા
ન હોતાર નગર રક્ષક વર્ગ સુશોભ ગણ્યાયો, એટને
એવું આ રીતે પ્રનાને નિષ્ઠય સુચિત્ર અને
સૌનાન્યાશાળી અનાતી.

બાકી રાજ્ય અને પ્રનાન વચ્ચેનો સંબંધ પિતા
પુત્રોનો, પાદ્ય પાડકનો અદ્યતા નેતા અને દોસાનાનો
રહ્યો. રાજ્યવૈભવનો એને શોધ ન હોતો. પોતાનો
દોર અદ્યતાવાનો એને મેલ ન હોતો. પ્રનાન પાસે
તાજુમ તવાજુમ મેળવનાને: એને અભિયર્થી નહોતો
અને પોતાની ક્રીતિના જિડ્દો ગતશરાવના મારે લાટ
યાચ્છેને રેકવનાનો એને નશો ન હતો. એની આવાનો
કે મેલ માયુદુનો પણ શોધ નહોતો. એની રત
હિવસની ચિંતા પ્રનાનાં સુખ સખવડ અને આંદ
સાધનો પૂર્ણ પાડવાની ઘટનાઓ હતી. બાકી પોતે
તો આવાંદ મહાન લ્યાગીની ક્રેમ વત્તે, કાઈ અન્ય
સ્ત્રી તરફ આંદ માંદીને નજર માચાનીને નજરો
નજર ન જુદે અને વલ્લાવાડાર ધારણું કરવામાં
પણ તહેન સાધારણ રાખે. આ રીતે આત્મવિગોપન
સાથે પ્રજાહિતની નજરે એણે દીર્ઘકાળ ચાલ્ય કર્યું.
રાજકાર્યમાંથી એ પરવારે એટને સામાયક લાઠે
એસે, ત્યાં અનતા સુધી ધાનમાં સમય આજે, કાઈ

(86)

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[३१०८१]

વાર ધર્મશાસ્ત્રનું વાંચન દરે. એનામાં શાંતિ આત્મ-પ્રોત્સાહ થથી એવી હતી, એનામાં કોણ કે અભિમાનની ભાષા પણ હૃપાતી નહોણી અને શેષે પેટાના જીવનમાં લાગે ન કરેણ. અજાર ઉચ્ચારો હશે. છતાં એને પ્રાણ વર્તસસ અને પ્રમાહિતમાં ખૂબ રસ હતો, પ્રાણમાં ચુંચા માટે નવનવી ચોજનાંથી વિચારતો. પેતાના મંત્રી અંધામાં એ સંભંધી વર્ચ્યો કરતો અને વ્યારે પણ કોઈ નવીન સ્ક્યુમા થાય ત્વારે તેને ખૂબ નન્દતાથી અને ભમતવથી ઉપારી ક્ષેત્રા. એના પેતાના સંચાલિતરી, મારી જાણની અને કોડ સગવડ ગાણેની ચીવરથી એના કોડ-પ્રિયતમાં ઉત્તરાનસ વંધારો થતો જયે.

ଓনা ক্ষম থবা কলা পথে ওনে রপর্ণিদ্বন্দ্বনা
বিষ্য পর ধূঁয়া কাখু হতো, ওনে আবা পীৱামা
রস নহোতো, ওনে পথে ছন্দিৰো পর সংখম ধূঁয়া
ভাৰি হতো অনে জান প্ৰণ পৰ ওনে সংখমুৰুক্তো
কাখু এবো সন্স হুৰো ক ওনী অবকৃতা ন থাপ
তেন মাটে প্ৰণনা নানা মৌৰা চৰ্বনে ঘূৰ চীনত
অনে চিন তা রেহুন, কেবল রাজনৈতি ঘূৰ হুক্তো
কাখুনানী অনে ঘূৰ রাজন বধাৰণানী অনে বারংবার
শৈৰ ভাৰণানী টেব লেপ ছে, তেৱে ওম মনে ছে ক
বারংবার হুক্তো কলাপ অনে কোড়া পৰ রাই এমে
ওম্পু নাম চুৰুজ্য কাইবাপ, ওম্পু নাম রাগ কুলু
কলাপ, ন'হন রাজনী এম চৰ্বনৰ্মা জুহী জ
পদ্ধতি হতী, এম অনে তেন ওৱা হুক্তো কলা,
প্ৰণনে পোতানা শাপকাৰী সাই মাঝে বাণী অনে
সমগ্ৰবৃত্তি ক্ষম কোৱাৰি পদ্ধতিনো স্বীকৃত কলাপে
কাশু ওনা হীৰ্বৎকাণনা রাজন সময়মা হুক্তো অনে
তেনা অমৰনা কার্যনে অহ স্থান ভেগুন নহোতু,
আংশি শৈত বড়ীবৰীকাম ধ্যানী হুৰেন ন'হুজনায়ে
পোতান অৱকাৰ্ষ ঘূৰ ওৱা কৰি নাম্পু হু.

अने पेनाना साहं अवनमे कारणे जेनामा
काई जलतुं हुर्यसन नहोतुं, अने भैयानो शोभ
नहोतो, अने नशो करवाना विचार “पण आध्ये
नहोतो, अने नायमुखरा तदै आर्धीण न्योहेतुं”

अनेक अतर तेज वर्गे लगाहानो शास्त्र नहोता
 अने अने नवारे न्यारे अवशाश भगे लारे
 आत्मविचारणा करवार्मा पैते रस देते होइमे
 पैतानी शक्तिनो द्वाष अर्ध प्रकारे थावा होता
 नहोता. आवी शीत प्रभालितने नरजर्मा राखी
 आत्महितने विदेष न थाय ते शीत ऐंगे दीर्घ काण
 सुधी राज्य क्यूँ अने इरम्यान पैतानी समझय
 प्रभाले आत्म विचारणा थावावदाश करी.

પ્રાણિલાયાર્થ :

राज्य करनां अनेक लाग्ने वड्सो बीती जया।
(अत्यारे राजन नंदननी वय शारीरक लाभ वर्षनी
थध ते वपते देउनां आउन्हा वयां लाङ्गा लांगा
अने शरीर वयां मजमूत हाँ। अत्यारे क्षिपत
लाजे तेवा नंदेपालां मेयां आयुष्माने उद्देश अश-
भर थवा ज्ञान्ये अने अवादनी नवरे न असें
आयी नोवायकी वात हेय ते रङ्गु कर्णी लोक्ये
जे हाईये आ सूखन आही कर्णु छे, येत्या अनि-
शेषित नथी के अच इथन नथी) नंदन राजाये
सारी रीते राज्य पासांता, योग्यनुं सन्तनान करता,
दीन हुण्याने दान हेतां अने पैताना नेक वर्तनथी
प्रस्तावा याह मेयानां राज्य प्रियामां वयां कर्त्ता,
दरभान एक दिवसे येता उद्यान पालक समाचार
आप्या के छात नगीनी अहाना अगीनामा अनि
प्रसिद्ध पैदिवार्यावर्तु अगमन असु छे, नंदन
राजाने आ समाचार सांभाग्य खून आवान थयो,
येणु अ समाचारने वयामध्यी लेवा गाळा अने
समाचार आपानर भागा (उद्यान पालक) न येअ
बहदो आपी पोते तुरत आचार्य महाराजने वंदना
करवा नीक्का पछो, येणु आचार्यनी प्रशंसा खून
संस्करण हती, येणु आचार्यना जात अने आदित्रिना
सुमेयानी वात पण नाशी हती, पण येतो आचार्य-
शी साथेने इत्त भगवाने आजनो पहेलो ४४
अंतर्ग छतो, पैताना परिवार साथ पोते गाजते
वाजते आचार्य महाराज पासे येयो, येमने नमन
वंदन करी पोते यथायेअ खाने येतो अटें
आचार्य महाराज येतानी हेताना शड करी,

‘मार्गानुसारीना पांचीस गुणो’ संबंधी साहित्य

(स. प्र० श्रीराजाल २. कापडिया अम. अ०)

कैन धर्म एवं डॉडी भाषावाची अनेको लाल लार्ज शक्ति तेम होय तेने एवं धर्मनो प्रोताती शक्ति अने परिवर्तिति प्रभावे रवीकार करवामां देश, डाम, जानि, वर्ष वगेरे लाल कश्चलो आउ आवे तेम नथी। अनेको सर्वांशि रवीकार करनार कैनशम्भासु अने अमर्षांच्छा छे, डॉडी अंगो सर्वं पापमय आयशजोना त्यागी एवं सर्वप्रियतिना आशावक्ष छे। कैन धर्मनो अधिक रवीकार करनार आवडे अने अविक्षयो छे। अंगो हेशवितिना आशावक्ष छे। अंगो ओऽग-वता वत-नियमेतुं प्रकल्प करे छे। अंगो धर्मना अविक्षयो छे। एवं अधिकार प्राप्त करवा भएरी योजनाने-सामान्य डाटिना शुद्धत्य अनवा भएरी लापकालने ‘मार्गानुसारिता’ कहे छे योना अनेक लोही पडी थके। सम्भावसमानी द्विविद्यसुरिये आ चंभंधामां “मार्गानुसारीना पांचीस गुणो” तरीक अंगभावाची विगतो धर्म-भिन्नहुना आव अध्यायनां सूत्र १२-५८ भां द्वारावी छे। आ आचार्यनी पूर्वे डॉडी आतुं आनवता प्राप्त करावनारु-भाष्यमाई प्रगरावनारु^१ साहित्य रञ्जु झुं होय अम जाणुवामां नथी। एवं हिसामे भत्तांर प्रभावे छ. स. ७०० थी छ. स. ७८० ना गणामां दिव्यभान आ आचार्यनी कृति नामे धर्मभिन्नही प्रस्तुत साहित्यना श्री गणेश भंडाया अम नामाप्य।

आ संस्कृत साधनतुं रूपशैक्षण्य मुनियन्द-
भूरिये धर्मभिन्नहु उपर अमजु संस्कृतमां स्वेतुं
विवरण्य पूर्वे पाठे छे। आ विवरणी एक हाथपोथी
वि. स. ११८१ भां लभायेती अने छे।

धर्मभिन्नहामां उपर्युक्त स्वेतो आशय
‘अविकाशसर्वम्’ हेमयन्दसुरिये योगशास्त्राना
प्रथम प्रकाशना^२ दो. ४७-५६भां दर्शायो छे।
मेट्रुं ४ नंदि परंतु अमजु अमनी स्वेतपा
विद्युतिमां आ आपत विशद अनावी छे। आ कार्य

प्र॒ अम गुणो अमनी उत्तरावयवामां कुर्वे छे। अम तेम पशु एवं भौतामां भौती वि. स. १२२८ नी दयना छे, डॉडी आ वर्षभा अमनो वर्षवास थयो छे।

किनम् इन्द्रियो वि. स. १४८८ भां योग-
शास्त्रगत उपर्युक्त हस पद्मोतु^३ विवरण्य रम्युं छे।
मेतुं नाम श्रावण्युविवरण्यु छे। श्रावकत्व प्राप्त
करवा भएरा गुणो अहो सम्भन्नवाया छे, साथे
साथे प्राप्तः प्रत्येक गुणो उद्देशने एकै कथा
संस्कृतमां आप्यां छे। योजसप्तषु क्लेवुं होय तो
निम्नलिखित क्लाँकदाणा गुणो अंगे कथा नथी :-

५, ६, १३, १६-१८, २०, २१ अने ३४-३५.
डॉडी डॉडी गुण परत्वे एकै करतां वयारे पशु कथा
छे, दा. त. पहेवा गुण उपर पांच कथाओ छे.
के ने गुण उपर कथा छे ते हुं नीषे प्रभावे
सूत्रातुं छुं :-

कथा

१	नहियेषु, २४ अंगी, वंचकअंगी, डुङ्कर
अने धनअंगी [५]
२	चार
३	मुखदा अने सावित्री [२]
४	विभव
५	आहार्षी अने सीता [२]
६	अंगिका
८	प्रकाशक
१०	निर्विचार नृप
११	आशेष द्विज
१२	कर्त्त्व
१४	नारद
१५	भियुक्तांगी अने सुदर्शनघोषी [२]
१६	मुखनघोषी अने शाविवाहन [२]
२२	हंस
२३	लक्षण्यसेन नृप
२४	डॉप्पीघोषी

(५०)

श्री कैन धर्म प्रकाश

[कागण]

- २५ सागरत्रैया
 २६ धनत्रैया
 २७ सुभुद्धिर्भवी अने सागरदत्त [२]
 २८ नितारि रूप
 २९ अभ्युक्तमार
 ३० आंभु
 ३१ विक्षमादित्य रूप
 ३२ वास्तवव अने लक्ष्मणसेन रूप [२]
 ३३ विक्षमादित्य रूप अने लक्ष्मणसेन रूप [२]

आम्ब अट्टदर ३५ कथाओं के
 पाचीस गुणों अंगे आ पूर्वे डाइट्रे कथाओं
 रचयात् लाखुमां नयी।
 शान्तिविज्ञयगिना शिथ आनविज्ञयगिन्ये
 रचयापत्र ग्रिहा सहित धर्मसंघर्ष वि. सं. १७३१
 ना० २४० छ. आ धर्मसंघर्षता प्रारंभमां श्वे.
 ५-१४ द्वारा सामाजिक गुरुदर्थमत्तु याने आगर्ना०-
 सारीना० ३५ गुणेत् वर्णन छ. आ इस कोडो
 धारागत्यान्वयत लोकावा निन छे.

आम ब्रह्म श्रोतामा प्रस्तुत विषय मुण्डपे रजू
 कथाओं के, न्याये अनां संस्कृत विवरणों अंते०
 रप्तांकरणे के. आ उपरांत डाइ नेंधपान संस्कृत
 के पार्षद्युतिमा भगवने लगतु० लभाष्य होय तो तेनी०
 तपास कर्ती आकी रहे छे।

गुजराती साहित्य-आगर्नासारीना० ३५ गुणोा०
 परवे गुजरातीमा डेवी० इतिहा० रचाई छे।
 शान्तिविज्ञयना० शिथ उपाध्य आनविज्ञयगिन्ये
 वि. सं. १७३० ना० अरसामा० “आगर्नासारीना०
 पांत्रीस गुणेती संवाद” रची के अने अंगुष्ठी
 (सुन्तथी) प्रकाशित संवादाय नामामां छपावाई छे।

“आगर्नासारीना० ३५ गुणोा०”ना० नामी एक
 इतिहा० व्राज आवृति आवाकार्ष छगनदाव शाहे
 है। स. १७१२ भां० प्रसिद्ध करी छे।

धर्मगिन्ह, शोगशाळ अने धर्मसंघर्षमाना०
 प्रस्तुत विषयने लगता अंशोनां गुजरातीमां अपांतर
 थर्वेलां छे अने प्रकाशित “धर्म क्षेत्रों छे। आज-

१ आ लक्ष्मणसेन रचयात् रचना०

गुण विवरणात् गुरुदत्ती लापांतर ‘आगर्नासा०-
 सारी०’ तरही० रचयात् छे।

न्यायविज्ञान विषयने अंगण
 विज्ञयमाने तत्त्वाभ्यान(उत्तरार्थ)मा० “कैन
 दर्शन”ने अंगोने सालमा प्रसाय (पृ. २-१७)मा०
 आगर्नासारीना० ३५ गुणोा० विषये गुजरातीमां निष्पत्यु
 कर्यु० छे।

अंगेश्वरां लभाष्य-प्रस्तुत विषयने अंगे०
 अंगेश्वरां डेव स्वतंत्र फूते रचाई छपाई होय अंग
 लाखवामां नयी आकी प्रसायवशात् आ आर्य थर्वेलु०
 छे। दाख्या तरीके धर्म वैदिक वैदिक जांगांगा नामना०
 अंगेना० पुस्तकमा० ५६८८० मा० आ विषय
 आवेष्यो छे। मे० ५६८८० The Jaina Religion
 and Literatureना० दिनीय अंडामां तेम कर्यु०
 हु०, पछु आ पुस्तक लखाए तो अप्रकाशित छे।

धारणा०-मार्गांदुसारीना० ३५ गुणोा० आनवता
 डेववामां अने ए दारा अक्षिताना० अने समजिता०
 अवनविज्ञयने अना० नेनेक आत्माने विज्ञयवामां
 विज्ञयाना० अननवामां अहूतसे लाग लखावे तेम
 छे अने आधुनिक कुगना० न्याये अननवामो पछु
 पाई धाई हास थेऽ। लेवाप छे त्यारे आ गुणेना०
 ननो प्रथार आवलय गण्याय आ परिवितिमां
 न्ये भावे आ विषये अंगे० गुणक रचनात् होय
 तो हु० शैवाय प्रथम धर्मगिन्ह, शोगशाळ अने
 धर्मसंघर्षमां गुणनुत पचात्तद अंशा० अंगोनां
 संस्कृत विवरणे किंदिन रजू कर्यु० न्यायाह अने
 लगती गुणताती० भाविक इतिहासे० रचना० आपु०
 आ प्रमाणेना० प्रथम अंड तैयार कर्त्री द्वितीय अंड
 तरीके० ३५ गुणेनी स्विस्तर भाविती गुजरातीमां
 आपु० त्यार आइ वीज अंडामां आधुनिक कुगना०
 आनवते० लक्ष्मणमां राज्या० रोचक शैवामां साही०
 गुजराती लाखामां आ गुणेने अंगे० कथाओं० रच्यु०
 अंतमां० ३५ गुणेने अंगे० अंगेश्वरां अपपूर्तु०
 लभाष्य अने प्रस्तुत विषयने लगती० इतिहासी० सूरी०
 परिविष्ट० ३५ गुणोा० आ पुस्तकने लेखप्रिय अने
 आर्यक अनाववा० यथागोप्य चिनायी अने० विभूषित
 कर्या हु० प्रकाशक भक्तवायनु० आदर लख्य ऐंचु०

नम्र मार्गदर्शन

लेखक : अद्वैत ज. शास्त्र

श्री पालीताणा
ता. २४-१-६३

भानुवीय भंगीथा

कैन विताम्बर देवदर्शन

डेवदर्शन कैन समाजनी अरेखरे घूम ज
भद्रसरी आदर्श क्रियाशील, प्रगतिशील, अनेक
दानरीति, तानीयों अने कार्यक्रमों अनेकी छे, अने
संख्या भाटे भाद्र अंतःकरणमां अनन्य सहभाव
अने भक्ति छे अने आप्ती भडान् भंगी उत्तरात्म
प्रगति आदी उत्कृष्ट हरे तेवा नम्र भार्थना सावे
भाद्र अंतर्या नीचे सुन्धर्ष छे.

१ तीर्थनी इष्टिके :

श्री शंखेश्वरजीनो मार्ग.

श्री शंखेश्वर भद्रातीर्थ कैनेनुं एक
भडान् पवित्र तीर्थ छे. आ तीर्थनो लालभां लाल्पा
यात्रागुणो लाल द्ये छे. तेम ज भविष्यमां पथ
भडान् अने पवित्र तीर्थ तरइ कैप्रे वडुने रधु रस
कैना धाय ते लेतुथा तेम ज तेने प्रेरणा भए ते
हेतुथा श्रीशंखेश्वरजीनी श्रीपंचामगी शुभीनो ने
भार्ग के तेन शीप्रे करवानी जड़े छे. श्री पंचा-
सरलथा श्री शंखेश्वर भुजीनो भार्ग-भाद्र पांच थी
सात भाविको भार्ग छे. कैना भाव जे ज गद-
नाणा शीप्रे करवा साँझ लक्ष उपर देवाभां आवे
तो आ भार्ग भारकेत चोमासाना यात्रागुणो
श्री शंखेश्वरजीनो यात्रानो लाल लर्हि छे.

२ श्री शंखेश्वरजी थी श्री सिद्धगिरि सुवीकी

S.T. ना चम करवानी आवश्यकता:

जे व्याप्रे आ अधिवेशन भणा रखुं छे ते
एक भडान् पवित्र अभूद्य यात्रानुं धाम छे; तेना
भाटे तानी भडाराने ओभ कहे छे छे,

शुनुं ज्य समान पवित्र पर्वत अने वीतराग समान

भवत्वं थेव नदी अने यवान नदी. आ जग्या-
मिथा श्री शंखेश्वर तरइ S T. ना भस लम्प अने
आ शंखेश्वरजी श्री सिद्धगिरि तरइ ले ST ना
भस लम्प तो आ अने भडान् तीर्थनो लेडानुं
भडान् पुष्प थो अने तद्वप्तरात सामानिक दृष्टिये
पथ एक स्तुत्य पश्चुं गण्याशे.

दसाठा, आदीरीआण्या, अंगुष्ठाणा, राखनपुर,
पालनपुर वि. ना विस्तारनी जनताने श्री सिद्धगिरि
तरइना एक भडान् कुट्टरती सौद्धर्याभन्ना दर्शन
करवानी तक भग्यो ते ज रीते जाहिदवाड विलागनी
जनताने पालनपुर, राखनपुर, दसाठा, आदीरीआण्या
वि. तरइ धृष्टन करवानी तक भग्यो

३ मामाजीक द्रष्टीओ आवकना मापदो :

आपनी ने पवित्र बहार परी छे तेमां सिजातो
भव्यम वर्गना भाद्रभोगो उत्कृष्ट करवानो जे प्रयास
करवानो छो ते भाटे भाद्र नम्र अंतर्या रखुं कड़े छुं.

तीर्थना गृहजिवोगो ने वडुभां वडु वडु लोप
तेवरा नाथुकाय साधनो अपावी, निपुत्र यापा उपर
नाथानी महाद भाटे भेटाभां भेटा लडोगो उभा
की उत्तेजन आपवानो छे.

(१) अंधर यरभा द्वाया उत्पादन (२) सीनवाना
द्वाराहीनो उद्योग (३) पसती अनादवानो (४) सेव,
पापद, वरी, आभरा वि. (५) भरत-गुरुथ (६)
शीवलू (७) शाहपराकरीग (८) छाथशाण (९)
अंधरायी तथा नाना अनन्य उद्योगो.

जे रीते उद्योगो भारकेत उत्पादने वेग
आपवा साँझ ले सहाय करवामां आवयो तो ते
सहाय अभयुक्त उत्पादक सहाय लो अने
तेनाथी सभाज उत्पादना पांच तरइ लजो.

४ मामाजीक बचत :

सोसाप्तीना द्वाये आवा भाँडोगो रमना करी,
सहुकारी धारांद्यु गृहजिवोगो उत्तेजन आपवा

(५२)

जैन धर्म प्रकाश

[द्वितीय]

निषुल्प प्रभावशमां नाल्कुना साधनो गोकर्ण कठी तेमज्ज
ते द्वारा भरी ही शक्य हैं तेटवी अस्त ठी।
तदुपरोत हालमां रहेखाइनो । ए अक्ष मध्यमवरने
आज्ञ मुङ्जी रखो छे। ते अक्षने सरण भनाववा
साँ शक्य हैं तेटवी सोसावीयो उन्ही करी,
चुक्खवाता लाडामाँथी आ वर्गने “रालत असावी”
ते आ समाजनी भयन करावी उत्कर्ष करावी गणावी
अने आ सहडावी लहाय करवाना भार्गना आप
भान् अनुभवी अने क्षणी छे, वग्नी आपेनी अनुभाय
पर्म भान् द्वानवीदा छे, अनुभवी कार्यकरो छे
अने आत्मभोग आपी शड तेवा सहगुरुवी भए छे।

५ संस्कृति संरक्षक पूर्व मुनिमहाराजो :

पूर्व्य मुनिमहाराजो, साराये विश्वनी अंदू
साधुवाल्य सौथी ब्रेत, तानी, लायी अने उच्च्यपशु-
वाणा तेमज्ज संधनो छे। आपेनी जैन संस्कृतिने
तथा अगाजने अने “आहेता परमो धर्मः” ना
भान् सिद्धांतने विश्व आपी तेमज्ज जगप्रसिद्ध

करवानो तेमनो अद्यवान द्वाणो छे। तदुपरांत द्वम
पवित्र अनेक लीबोगा तारक जोनेसार भगवानोता गोधते
विश्वां जीवतं राख्यो छे तेनी नेवं देवी थे।

६ राष्ट्रधर्म :

“हा हेश भारेण मुञ्ज हेशभक्ति ए देश
भाषे सर्वक्षणित” ए सुवानुसरकावाना आपणी
संस्कृति के धर्म तारेण भुक्तित द्वी व्यापे
आपेण्हो राष्ट्र सुक्तित हुये तारे अने ते भाटे
राष्ट्रमां ए संस्कृत भाषेण आवी रुद्ध रुद्ध छे, ते
जांदाण डान्दरेस भारेण अट्टु थाय अनं ए रीते
राष्ट्र प्रत्येनी आपणी भक्ति अतावदी रंगाह्ये। भाव
हरावा के लापाह्यो भुरता न गणाव, अमोने अद्वा
छे के आप आ प्रसंजनो उपयोग कीने गुण्डाव
संरक्षण भंडोऽनां सदायङ्ग थवा तो आ अपि-
वेशननी सद्गता गणावी।

श्रवितेन्द्र

पवित्र पर्युषण धर्मां आरावना भाटे अनि उपयोगी प्रकाशनो अक्षयनिधि तप विधि

पर्वाधिनार पर्युषणने लगतां दिवसोमां आ तपतुं सारी संभ्यामां आशाधन
करवामां आवे छे, श्रावण वद चोथथी शह ठीने भाद्रवा सुहि चोथ अट्टेके के संवत्सरीना
हिवसे आ तपनी पूर्णाहूति करवामां आवे छे, आ पुस्तकमां अक्षयनिधि तपनी अपूर्ण
विधि, चैत्रवंहन, दत्तवन, पूलानी हाणि, अमासमण्डुना हुडा, अक्षयनिधि तपतुं भेट्टुं
दत्तवन तथा छह्ये, आ तपथी भनवाहित सिद्धि प्राप्त करनार सुंदरीनी रसिक कथा वगेदे
पञ्च आपवामां आवेद छे।

मूल्य भाव त्रय आना

विशेष नक्तेवा अंत्रावनारे पवव्यवहार करवै-वज्ञोः—श्री जैन धर्म प्रसारक सला-भावनगर

ભાતુભાવ

૧. વલભદાસ નેખુસીભાઇ-બાળથી

આસ્મવત્તમર્ભૂનેપુ ય: પડ્યતિ સ પદ્યતિ

આ વિશ્વમાં અનંત દેહાતમાણને આત્મવત્ત જાળુનાર તે જ જગતમાં હેખનાર જાની છે. વિષ્વવાચી જીવા પ્રત્યે હેડ દાઢિ હોય છે તાં સુંધી આ ઉગ્રથ છે અને આ નીચ છે જોવી ઉપાધિજીન્ય હું દ્વારા જાનની લઘને દેહાતમાણા પ્રત્યે હેદ-ધર્માદિક દોપો જાગે એ પણ જ્યારે દેહાતમાણા ક્ષીણ થઈ સર્વ દેહાતમાણા પ્રત્યે આત્મભાવના જગે છે, ત્યારે કલેશ ભાવનાની નાશ થઈ આખ્યું વિષ્વ અભિજ્ઞનાંએ જાળુધ રહે છે. દેહાતમાણાં દેહભાવનાને લઘ ‘હું અને મારું’ જેવા અચાન હોયો ઉદ્દલવે છે. આત્મને જેવાનું મારું અધન પણ “અહું મર્મેતિ વ્રંતઃ” હું અને મારું એ જ અધન છે. એ હોયો ઉપત્સ અવારી રસાર્થ ભાવના જગે છે. બીજા જીવાને વાસ કે હુંથી અધ્યાત્મ પણ પોતાને રસાર્થ સાધ્યવાના વિદ્યાર્થીનું જલભાગમાં વાતાવરણ વધે છે ત્યારે એક-ભીજાઓમાં ડેશ-દુસ્સંપ-ધર્માં વધે છે, ચોર, જુગારી, મુંગાર, ઉપત્સ થાપ છે અને ખુના-મરદી લાદાઈ વાને છે, તેવી જનસમાજનું અનુન નથા હેઠ ધથી જ અચનતિમાં આવી નથ છે, અને સમાજમાં જ્યારે રેનેબ, સંપ, એકતા, એક-ભીજું એવી અંગીની ભાવના તથા આત્મભાવ વિશે છે ત્યારે દેશની આધ્યાત્મ થાપ છે આધિક, શારીરિક, માનસિક તથા આધિક શાન્તિનો વિકાસ થાપ છે અને હેઠ પ્રગતિના પ્રાદામાં જગે છે. જીવાને આત્મભાવ એ દેશનીતિનું પરમ જીવન હું છે. ધાસનું એક તૃય રસામાં પડ્યું હોય તારે ગ્રાણી-એવાના પગ નીચે કટવાય છે, મુંદ્ય છે અને ભુજી થઈ નથ છે તથા પશુએના મુખમાં અવિત થઈ ચુરો થઈ નથ છે, પણ તે જ તૃય જેવાં અને પણો જેગાં કરી, એકદાં મેળવા તેરું હોરું બનાવવામાં આવે તો સિંહ તથા હાથી જેવા પ્રયંક પ્રાણુને પણ બાંધી શકે છે, તેમ મનુષ્યાત્માએ પણ ને સોહસારથી મૃષ્ટ થઈ પોતપોતાના સ્વાર્થમાં એકદાં રખડના હોય તો બીજા ભગવાન મનુષ્યાથી મુંદાઈ થય છે, શક્નિદીન અને છે, કરુનન્દા કોપીથી

દનદર્શી જય છે અને માનવજ્ઞન નિષ્ઠણ શુભાવે હે. પરિતુ એ મનુષ્યો સંપ કરી સ્તરથ અધિતથી એકદા થઈ, એકતાને પામે તો સિંહ વા હાથી તો શું પણ જોડા મેયા જાળાએ, અધ્વર્તીએ, દેવો અને કંદોને પણ બાંધી શકે છે અર્થાત્ તેઓ પણ જ્ય કરી શકે છે. એકસું જ નહિં પણ ઉદ્દૃષ્ટ પ્રેમ-અજાના અનેદ ભાવમાં રહેતો અનંત શક્તિમાન પ્રસૂને પણ વશ કરી શકે છે.

પ્રશુના નામે નથ ધર્મના નામે કલેશ-દંડયા કરનાર સ્વેતાસ્યર, દિગ્યાર, સ્થાનકવાસી, તેચાપથી વધેરે સમાજે તથા ધર્મને નામે ધર્મિય ચલાવનાર, એક ભીજાની નિદ્રા કરી જન-સમાજને અવગે માર્ગ ચલાવનાર, એક અનીલ સાંદ્ર ધ્રુવી, કલેશ એદ કરી દેર પ્રેર વધારનાર, તીર્થ તથા મૂર્તિયોના નિમિત્તે વધા જગડાએને સમાજા હેવાનું ન કરતાં ઉદ્દો કુસ્સાપ વધસ્તનાર, કોડાને જોડી રીતે ઉદ્દેનાર, દેશ ભૂખ્યી રીખાતો હોય જ્તાં ઉલ્સવ-મહોદસવ તથા જમણુનાસ્તા પ્રવતિઅંનો ધર્મના નામે લાઘે-કરોડા ઇપિયાનો થતો હુલ્લબય બંધ થશે ત્યારે જ ડ્રામની, સમાજની અને દેશની સંપૂર્ણ ઉન્નતિ થશે. ગંગા-મત-સંપ્રદાય વગેરેની ભાવનાએ જરૂરી જરૂર, બાદ્ય ગુંજ કિયાએના ચુંથણું ચુંથણું છોડી દર્શ, મૂર્તિ કે ચુંદુપતિની કફનાએને તિલાંજલી આપી, વધિક, આલાણ, ક્ષાન્ધિ, શુદ્ધ, દર્શા, વિશ્વ અને બન્ધાશની કંડાનુને તિલાંજલી આપી-અમે ભાસતના સંતાનો છીએ, હિં અમારી નાતુષ્યમિ છે તેના રસ્સણ તથા ડિન તમાં જ અમારું એવું છે. દિંદને મારે અમારા નાન મન-ધન તથા પ્રાણ વગેરે સર્વ-સ્વનો જેંગ આપના અમે તૈયાર થીએ. દિં અમારું જીવન છે, હિંદું અમારું દુદુંથ વા જ્ઞાતિ છે, તેની જેવા મારે આત્મભોગ અપાવો એ જ અનુભૂધર્મ છે, હિંદુની જેવા એ જ અનારા વતો છે, એવી ભાવનામાં સંલય થઈ એકતાથી વર્તવા, આતું-ભાવથી જ જીવન વ્યતીત કરવા, સમરન જન-સમાજ ઉદ્દૃષ્ટ ભાવના અગે તથા આધિક અગે વતશે લારે જ દેશની ઉત્તનિ થશે, ત્યારે જ ભારતાંપ વિશ્વાની મિરિનો મુનદ્ધાર થશે, કિંદુંધાર થશે.

Reg. No. B-156

હભણાં અદાર પડી છે

શ્રી. નવાયું માસિરી પૂજા (અર્થ સહિત)

પઠિન વીરવિજયલુટુત આ પૂજા શ્રી કિદાચનતા, હાડાસ્યગલિત, ખાડુ જ
અમદરકારક છે. તેમું રહસ્ય સમજવા અનુસ્ત પ્રયાસ કર્યો છે. અનુભૂત શ્રી પદ્મવિજયલુટી
કર્ણદી બહુધા અપ્રસિદ્ધ નવાયું માસિરી પૂજા પણ હાથાલ કર્યો છે. તું મુંનાશ્રી
હેવવિજયલુટુત અષ્પ્રારી પૂજા નર્દી અર્થ સાથે વાખ્ય કર્યો.

કિંમત માત્ર પંચ નયા પૈસા (પેસેજ એપ નયા)

લખોઃ—શ્રી કૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર

હભણાં અદાર પડી છે

૫. શ્રી પદ્મવિજયલુટુત નવપૃદ્ધની પૂજા તથા

૫. ઇપ્વિજયલુટુત શ્રી પંચજ્ઞાનની પૂજા

આ અન્ને પૂજા અર્થ સાથે છપાવેલ છે. અર્થમાં ઘણો વધારો કર્યો છે કે કે આસ
ઉપયોગી છે; તેની ખાત્રી વાંચવાથી થઈ શકે તેમ છે.

અમારી છપાવેલી અનેક અર્થ લખિત પૂજાઓમાં આ બુકથી વધારો થયો છે.
કિંમત માત્ર પંચ નયા પૈસા રાખ્યી છે. હરેક પૂજામાં રહસ્ય શું છે તે બધાયાં
સમજાવેલ છે.

કિંમત પંચ નયા પૈસા (પેસેજ એપ નયા)

લખોઃ—શ્રી કૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર

બાર વતની પૂજા અર્થ-સહિત

[તેમજ સ્નાતપૂજા]

નેની ઘણા વખતથી ભાગણી રહ્યા રહ્યા હતી તે શ્રી ભાવત્રનની પૂજા-અર્થ તેમજ
સનાયુ સાથેની પ્રગટ થઈ રહ્યો છે. સાથેસાથ સ્નાતપૂજા અને આશતી-મંગળતીચાનો પણ
સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે. અર્થ સમજુને આચરણ કરવા યોગ્ય છે. મૂઢ્યાભાવ પાંચ આના.

લખોઃ—શ્રી કૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર

પ્રદારાક : દીપચંદ અવધુરાલ શાદ, શ્રી કૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર

મુદ્રક : ગીરિધરલાલ દુલચંદ શાદ, સાધના મુદ્રણાલ્ય-ભાવનગર